

## บทที่ ๕

## การสรุปผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้ คือการศึกษาเกี่ยวกับผลของการชมเชย การ  
ตีเคียน และการให้ทราบผลงานที่มีต่อการทำงานคือการชั่งน้ำหนักตัวอักษรของนักเรียนชาย  
และนักเรียนหญิงในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และต้องการทราบความแตกต่างระหว่างนักเรียน  
ชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มที่ได้รับตัวแปรอิสระเดียวกัน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชาย ๔๐ คน และนักเรียนหญิง  
๔๐ คน ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๐ - ๑๒ ปี ตัวอย่าง  
ประชากรมาจากโรงเรียนชาย ๑ แห่ง โรงเรียนหญิง ๒ แห่ง และโรงเรียนสหศึกษา  
๓ แห่ง โรงเรียนทั้ง ๖ แห่งอยู่ในจังหวัดพระนครและอยู่ห่างกันพอสมควร มีปรัชญาการสอน  
และวิธีการสอนใกล้เคียงกัน ตัวอย่างประชากรแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มคือกลุ่มชมเชย กลุ่ม  
ตีเคียน กลุ่มทราบผลงาน และกลุ่มทำงานตามปกติ แต่ละกลุ่มมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิง  
จำนวนเท่า ๆ กัน กลุ่มใดจะได้รับความชมเชย คำตีเคียน และการทราบผลงานได้ ทำโดยวิธีการ  
จับฉลาก

แบบทดสอบประกอบด้วยอักษรภาษาไทย เรียงตัวอักษรด้วยการใช้ตารางสุ่มตัวเลข  
สุ่มตัวอักษร ตัวอักษรห่างกัน ๒ ช่วงพิมพ์ แต่ละบรรทัดห่างกัน ๓ ช่วงพิมพ์ แบบทดสอบมี ๔ ชุด  
คือ ม.๑ ม.๒ บ.๓ และ บ.๔ แต่ละชุดประกอบด้วยแบบทดสอบ ๔ แบบ แบบ บ.๑  
ใช้ในชั้นเตรียมการ แบบ บ.๒ บ.๓ และ บ.๔ ใช้ในการทดลองจริง งานที่ให้ทำคือ  
ให้ชั่งน้ำหนักตัวอักษร "จ" ที่มีอยู่ในแบบทดสอบภายในเวลา ๕ นาที

การทดสอบมีทั้งสิ้น ๘ ครั้ง การทดสอบครั้งที่ ๑ เพื่อทำให้คะแนนเฉลี่ยของ  
แต่ละกลุ่มเท่ากัน (equated groups) ครั้งต่อ ๆ ไปผู้วิจัยกล่าวชมเชยกลุ่มชมเชยทุกครั้ง  
ก่อนทำแบบทดสอบ กล่าวตีเคียนกับกลุ่มตีเคียนและบอกคะแนนให้แก่กลุ่มทราบผลงานทุกครั้ง  
สำหรับกลุ่มทำงานตามปกติบอกวิธีชั่งน้ำหนักตัวอักษร เหมือนกันทุกครั้ง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์คือจำนวนตัวอักษรที่ขีดฆ่าใต้ถูกคอง ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม และแต่ละครั้งของการทดลอง การหาความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มที่มีตัวแปรอิสระเดียวกันใช้วิธี Analysis of Variance การหาความแตกต่างที่ย่อยลงไปใช้วิธี Critical difference

### ผลการวิจัยมีดังนี้ คือ

๑. การรวมเซบ การตีเทียน และการทรมานผลงานมีผลต่อการทำงานของนักเรียน กล่าวคือคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการขีดฆ่าตัวอักษรเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มทำงานตามปรกติ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มรวมเซบ กลุ่มตีเทียน และกลุ่มทรมานผลงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มทำงานตามปรกติ  $P < .05$   $P < .05$  และ  $P < .05$  ตามลำดับ

๒. นักเรียนกลุ่มรวมเซบได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มตีเทียน กลุ่มทรมานผลงาน และกลุ่มทำงานตามปรกติได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด

๓. คะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มรวมเซบกับกลุ่มตีเทียนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๔. นักเรียนชายกลุ่มรวมเซบได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดในหมู่นักเรียนชาย และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มรวมเซบแตกต่างกันกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มทำงานตามปรกติอย่างมีนัยสำคัญ ( $P < .005$ ) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มตีเทียนกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มทำงานตามปรกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ( $P < .005$ ) เช่นกัน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มรวมเซบกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มตีเทียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ( $P < .05$ ) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มตีเทียนกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มทรมานผลงานไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๕. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ปรากฏว่านักเรียนหญิงกลุ่มตีเทียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มรวมเซบ กลุ่มทรมานผลงาน และกลุ่มทำงานตามปรกติ ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มตีเทียนกับ

คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มทำงานตามปรกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุด ( $P < .000$ ) โดยมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน ๑๑.๔๕ คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มชมเชยกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มทำงานตามปรกติแตกต่างกันรองลงมาคือ คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน ๘.๓๕ คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มทราวดลงานกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มทำงานตามปรกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในระดัยความเชื่อมั่นรองลงมา ( $P < .00$ ) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มชมเชยกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มทราวดลงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ( $P < .0๕$ ) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มชมเชยกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มติเคียนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๖. คะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงภายในกลุ่มเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๗. คะแนนเฉลี่ยของแต่ละครั้งของกลุ่มติเคียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้ง ๖ ครั้งของการทดลอง คะแนนเฉลี่ยในครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๕ และครั้งที่ ๖ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ( $P < .000$ ) กลุ่มทราวดลงานมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในระหว่างครั้งการทดลอง ๔ ครั้ง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทำงานตามปรกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๒ ครั้ง และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มชมเชยมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด คือคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ( $P < .00$ ) ในครั้งที่ ๗ เพียงครั้งเดียว

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้หากจะศึกษาได้ คือ

๑. การวิจัยคุณสมบัติของการสลับการให้คำชมเชย และไม่ให้คำชมเชย เพื่อจะให้คุณค่าการไม่ให้คำชมเชย ภายหลังจากให้คำชมเชยจะเป็น negative reinforcement หรือเป็น neutral

๒. การวิจัยคุณของการสลับการให้คำติเตียน และไม่ให้คำติเตียน เพื่อจะได้  
รู้ว่าการไม่ติเตียนภายหลังการติเตียนจะเป็น positive reinforcement หรือไม่

๓. การวิจัยความแตกต่างระหว่างการขอมผลงานให้ทราบทันที (Immediate  
reinforcement) กับการขอมผลงานให้ทราบภายหลัง (Delay reinforcement)